

større Pengeinstituter ville, naar der er giebliffelige Banffeligheber tilstede, blive nødsagede til at træffe extraordinære Foranstaltninger — Noget, som jevnligt er flet — for at de for en kort Tid kunne tilfredsstille det Behov, der er tilstede, og disse Foranstaltninger ere forbundne med ikke saa ganske saa Udgifter. Jeg tror derfor, at man i den almindelige Omsetnings Interesse ikke bør fastholde de Terminer, der ere bestemte i 5—14—1 og de dertil sig sluttende Lovbud. Jeg skal bemærke, at jeg ikke fjender nogen Lov, der har fastslaaet 11te December Termin, men den er, saa vidt jeg har kunnet efterspore, fremkommen gennem Praxis, og de senere Love have derefter sluttet sig til denne Praxis og forudsat, at ikke alene de i D. L. 5—14—1 nævnte Terminer vare gjældende her i Landet, men tillige 11te December Terminen. Det er navnlig den senere Lovgivning — hvoraf der i Motiverne er nævnt et Par Bestemmelser — som har gjort det ønskeligt, at man ikke ligefrem hævede Danske Lov 5—14—1, men derimod blot gav Frihed til at vælge, hvilke Terminer der maatte anses for de mest passende.

Udsig: Ligesom den høitærede Minister tror ogsaa jeg, at den Landsthingsmand, (M. P. Bruun), der talte før han, har set Betænkeligheder, hvor der dog neppe var ffjellig Grund dertil. Det kan være, at det i tidligere Tider, da Kreditforholdene vare mindre uduillede, kan have været Tilfældet, at det virkelig for en Laantager kunde være betænkelig at afflutte en Kontrakt, hvorved han gik ind paa en anden Termin end den almindelig vedtagne og den i Praxis sædvanlige; men det maa dog indrømmes, at Kreditforholdene nu ere saaledes uduillede, at der ikke, hvor der er Sikkerhed tilstede, i Virkeligheden vil have nogen Banffelighed ved til enhver Tid af Aaret at kunne rejse de Penge, der ere fornødne. Jeg skal bemærke, at man jo navnlig hos de større Pengeinstituter ordentligvis vil kunne faae Penge til enhver Tid af Aaret. Hvad nu Kreditforeningerne angaar, er der jo Intet til Hinder for, at de ogsaa kunne afgive Laan til enhver Tid, naar de nemlig afgive dem i de af dem udstedte Obligationer; men dernæst er det jo en overmaade vigtig Ting, at det, fordi man giver en Frihed til at benytte andre Terminer, ingenlunde derfor er sagt, at denne Frihed vil blive benyttet — navnlig i den første Tid — i nogen høj Grad; jeg er overbevist om, at det vil være overmaade længe, inden det vil ske. Som den høitærede Minister bemærkede, ere jo vore nuværende Omflagsterminer, og da navnlig den ene, nemlig December Termin, egentlig indførte ved Praxis — derved, at det saaledes er blevet almindelig Skik og Brug —, og naturligvis vil man ogsaa i Fremtiden vedblive at følge, hvad der er almindelig Skik og Brug; fordi Lovgivningen giver En Ret til at afvige deraf, derfor er det i Virkeligheden ikke sagt, at man vil benytte

sig af den Ret, navnlig ikke ved Laan fra Mand til Mand. Det kan være, at nogle enkelte offentlige Instituter ville benytte sig af den Udgang, som der herved bliver givet, saaledes som det viser sig, at allerede Landmandsbanken har gjort. Dette har Rigsdagen ikke havt nogenfømhelst Betænkelighed ved at indrømme den nys nævnte Bank Ret til, og jeg ser da ikke, hvorfor man ikke ogsaa skulde kunne indrømme andre Instituter en lignende Ret. Naar den ærede Landsthingsmand mente, at da Nationalbanken har sat denne Sag i Bevægelse, saa vilde den maaske benytte sig deraf til at forandre Terminerne for dens Udlaan, skal jeg dertil bemærke, at der aldeles ikke fra Nationalbankens Side er blevet tænkt paa dens direkte Laan, thi det er jo en meget ringe Del af Bankens Forretning, som den overhovedet har besluttet ikke at udvide, og der er aldeles ikke tænkt paa at gjøre nogenfømhelst Forandring i den her omhandlede Henseende. Ret, naar Nationalbanken har gjort et Andragende om en Lovforanstaltning som den omhandlede, saa har den ene og alene taget Hensyn til det, som i Motiverne til Lovforslaget er angivet, nemlig til de Krav, der gjøres til Nationalbanken i Terminerne om Forskud til de mangfoldige Terminsbetalinger, der ere at udrede her i Landet. Det er Noget, som Nationalbanken ikke kan lade være at tage Hensyn til, og ifølge den Stilling, den har til Pengecirculationen i Landet i det Hele, kan den ikke Andet end søle det til enhver Tid, hvor der findes et overordentligt Begjær efter Penge Sted. Det har i de senere Aar mere og mere viist sig, at der i hver Termin finder et ganske overordentligt Pengebegjær Sted, saaledes at f. Ex. Banken i indværende Termin kan anslaa det extraordinære Pengebegjær, der har fundet Sted til den netop i Anledning af Terminen, til $3\frac{1}{2}$ Million Rd., og det er ikke noget Usædvanligt; thi et Beløb af omtrent samme Størrelse har der ved foregaaende Terminer i flere Aar været Tale om. Det er et Beløb, som ene og alene fordres i Anledning af Terminen, thi saasnart den er forbi, flyde disse Penge atter meget hurtigt ind igjen. Hidtil har der ikke for Nationalbanken viist sig nogen Banffelighed ved at efterkomme de Krav, der i den Henseende have været stillede til den; men dens Resourcer ere naturligvis ikke uduimelige; det kan overmaade let indtræffe, navnlig naar der finder en Stigning i Terminbegjæret Sted, at den ikke ser sig i Stand til at tilfredsstille de Pengebegjæringer, der gjøres til den, og da vil det ikke være Nationalbanken til nogen sær Uleilighed, men det vil være til Republikums Skade, og navnlig ogsaa til Skade for mange andre Pengeinstituter, som ere nøbde til at have Forskud i Terminerne, da de saa ville have Banffelighed ved at skaffe dem tilveie. Banken har ganske vist sin Seddelfabrikation, den kan jo, naar der er Spørgsmaal om Sedler, fabricere flere af dem, men for enhver saadan Seddel, den udsteder, har